

Bruksela, 9 października 2018 r.
(OR. en)

12948/18

ENV 650
AGRI 456
FORETS 43
PI 142
PECHE 390
RECH 420
ONU 86
CADREFIN 250

WYNIK PRAC

Od: Sekretariat Generalny Rady

Data: 9 października 2018 r.

Do: Delegacje

Nr poprz. dok.: 12808/18

Dotyczy: Konwencja o różnorodności biologicznej (CBD):

- Przygotowania do czternastego posiedzenia Konferencji Stron Konwencji o różnorodności biologicznej (COP 14)
- Przygotowania do dziewiątego posiedzenia Konferencji Stron Konwencji o różnorodności biologicznej służącego jako posiedzenie stron protokołu kartageńskiego o bezpieczeństwie biologicznym (COP/MOP9)
- Przygotowanie trzeciego posiedzenia Konferencji Stron Konwencji o różnorodności biologicznej służącego jako posiedzenie stron protokołu z Nagoi o dostępie i podziale korzyści (COP/MOP3)

(Szarm El-Szejik, Egipt, 17–29 listopada 2018 r.)

= Konkluzje Rady

Delegacje otrzymują w załączniku konkluzje Rady w sprawie wyżej wymienionych posiedzeń w ramach konwencji o różnorodności biologicznej, przyjęte przez Radę na jej 3640. posiedzeniu, które odbyło się 9 października 2018 r.

Konwencja o różnorodności biologicznej (CBD):

Przygotowania do czternastego posiedzenia Konferencji Stron Konwencji o różnorodności biologicznej (COP 14)

Przygotowania do dziewiątego posiedzenia Konferencji Stron Konwencji o różnorodności biologicznej służącego jako posiedzenie stron protokołu kartageńskiego o bezpieczeństwie biologicznym (COP/MOP9)

Przygotowanie trzeciego posiedzenia Konferencji Stron Konwencji o różnorodności biologicznej służącego jako posiedzenie stron protokołu z Nagoi o dostępie i podziale korzyści (COP/MOP3)

(Szarm El-Szejik, Egipt, 17–29 listopada 2018 r.)

– Konkluzje Rady –

RADA UNII EUROPEJSKIEJ:

1. UZNAJE, że poczyniono znaczne postępy w osiągnięciu celów niektórych części strategicznego planu na rzecz różnorodności biologicznej na lata 2011–2020 i odnośnych celów z Aichi; ponieważ jednak postępy w realizacji pewnych celów są zdecydowanie niewystarczające, APELUJE o zwiększenie starań na rzecz pełnej realizacji celów z Aichi dotyczących różnorodności biologicznej;
2. JEST GŁĘBOKO ZANIEPOKOJONA tym, że baza zasobów naturalnych i usługi ekosystemowe, od których ludzkość jest uzależniona, są narażone na wysokie ryzyko i że większość zjawisk powodujących utratę różnorodności biologicznej nadal się pogłębia, zagrażając tym samym realizacji większości globalnych, regionalnych i krajowych celów w zakresie różnorodności biologicznej, a także realizacji celów zrównoważonego rozwoju; głównymi zagrożeniami dla różnorodności biologicznej są zmiany i utraty siedlisk, degradacja gleby, zmiana klimatu, inwazyjne gatunki obce, zanieczyszczenie środowiska ziemskiego i morskiego, w tym tworzywami sztucznymi i chemikaliami, oraz niezrównoważone wykorzystywanie różnorodności biologicznej; **PODKREŚLA**, że większość z nich to także źródła zagrożenia dla zdrowia ludzkiego;
3. WZYWA Komisję i państwa członkowskie UE do nasilenia działań i dołożenia wszelkich starań w najbliższych dwóch latach w celu zajęcia się głównymi przyczynami utraty różnorodności biologicznej i pełnego wdrożenia krajowych strategii i planów działania na rzecz różnorodności biologicznej i unijnej strategii ochrony różnorodności biologicznej na okres do 2020 r. oraz w celu osiągnięcia celów z Aichi dotyczących różnorodności biologicznej;

Globalne ramy różnorodności biologicznej po roku 2020

4. WZYWA DO przyjęcia ambitnych działań w następstwie strategicznego planu na rzecz różnorodności biologicznej na lata 2011–2020, który stanowi ogólne ramy różnorodności biologicznej dla całej ONZ i wszystkich zainteresowanych stron realizujących wizje w zakresie różnorodności biologicznej na 2050 r.; ramy te powinny wzmacniać wdrażanie Konwencji o różnorodności biologicznej (CBD) i jej protokołów, a także pozostałych związanych z różnorodnością biologiczną wielostronnych porozumień dotyczących ochrony środowiska i odpowiednich celów zrównoważonego rozwoju; ramy te powinny umieszczać różnorodność biologiczną i usługi ekosystemowe w programach politycznych jako ich istotne punkty; powinny obejmować cele, które są ambitne, realistyczne i, o ile to możliwe, wymierne i określone w czasie, wzmacniające obecne cele z Aichi i opierające się na nich, umożliwiające prowadzenie działań i skuteczne śledzenie postępów;
5. **PODKREŚLA**, że proces przygotowywania globalnych ram różnorodności biologicznej po roku 2020, który ma być zatwierdzony na COP14, powinien być wyczerpujący, otwarty i partycypacyjny, a także uwzględniać aspekt płci; powinien obejmować proces zgłaszania przez strony, indywidualnie lub kolektywnie, w czasie konferencji, lub – jeśli strony będą na to gotowe – przed COP15, dobrowolnych zobowiązań mających na celu stawienie czoła wyzwaniom różnorodności biologicznej; zobowiązania te będą stanowić integralną część ogólnego procesu realizacji i monitorowania; będzie im towarzyszył otwarty i przejrzysty proces przeglądu; **ZACHEĆCA** do dalszych dyskusji na temat określenia wspólnych zobowiązań UE przyczyniających się do realizacji wspólnych polityk UE związanych z różnorodnością biologiczną;
6. **PODKREŚLA**, jak ważna jest rola, jaką podmioty niepaństwowe mogą odegrać we wzmacnianiu realizacji globalnych ram różnorodności biologicznej po roku 2020; **WSPIERA** przedstawianie dobrowolnych zobowiązań przez wszystkie podmioty i strony zainteresowane, w tym ludy tubylcze i społeczności lokalne, jak i sektor prywatny; dobrowolne zobowiązania stron i zainteresowanych podmiotów mogłyby stworzyć razem globalny program działań na rzecz różnorodności biologicznej, który służyłby jako ramy istniejących i potencjalnych nowych koalicji i partnerstw;

7. WZYWA do terminowego przedstawienia szóstych sprawozdań krajowych w celu zapewnienia, by nowe ramy opierały się na doświadczeniach z realizacji planu strategicznego na rzecz różnorodności biologicznej na lata 2011–2020; ponadto proces przygotowania globalnych ram różnorodności biologicznej po roku 2020 powinien również uwzględniać stosowne oceny, wskaźniki, zdobyte doświadczenia oraz działalność prowadzoną na innych forach regionalnych i międzynarodowych;
8. WSPIERA dążenie do tego, by wdrażaniu globalnych ram różnorodności biologicznej po roku 2020 towarzyszył okresowy, otwarty i przejrzysty proces przeglądu stanowiący część tych ram, i ZGADZA SIĘ co do konieczności dalszego rozwijania podejścia zakładającego wielowymiarowy przegląd w ramach konwencji, w tym dobrowolnej wzajemnej weryfikacji jako jednego z jego elementów;
9. PODKREŚLA jak ważne jest, by wspierać opracowywanie globalnych ram różnorodności biologicznej po 2020 r. poprzez konkretne i szeroko zakrojone działania informacyjne na wszystkich poziomach, w oparciu o istniejące strategie komunikacji, aby nadać im rozmach, podnieść świadomość społeczną i polityczną w tej kwestii, gromadzić dane i wzmocnić wdrażanie; PODKREŚLA potrzebę zwołania w 2020 r. szczytu wysokiego szczebla poświęconego różnorodności biologicznej na poziomie szefów państw i szefów rządów, by zwiększyć widoczność polityczną różnorodności biologicznej i uwypuklić jej ważny wkład w agendę na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030; nadal KŁADZIE NACISK na znaczenie badań stanowiących podstawę prac w ramach konwencji;

Włączenie w główny nurt

10. **PODKREŚLA**, że skuteczne uwzględnianie problematyki różnorodności biologicznej we wszystkich sektorach jest kluczowe dla wdrożenia konwencji oraz celów z Aichi dotyczących różnorodności biologicznej, dla osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju i przyczynienia się do wdrożenia porozumienia paryskiego; **POTWIERDZA**, że działania w dziedzinie różnorodności biologicznej są głównymi instrumentami wdrażania konwencji oraz uwzględniania problematyki różnorodności biologicznej we wszystkich odpowiednich sektorach; **PODKREŚLA** również, że pilnie potrzebna jest transformacja wykorzystywania różnorodności biologicznej i ekosystemów oraz zarządzania nimi oraz transformacja wzorców produkcji i konsumpcji, w tym zmiany w zachowaniu oraz procesie decyzyjnym na wszystkich szczeblach; ponadto **UZNAJE** rolę instrumentów prawnych, zintegrowanych strategii w zakresie rozwoju i środowiska naturalnego oraz rolę dobrych rządów w integracji kwestii różnorodności biologicznej we wszystkich odnośnych sektorach w celu powstrzymania utraty różnorodności biologicznej i dalszej realizacji usług ekosystemowych;
11. **JEST ŚWIADOMA**, że przede wszystkim realizacja celu z Aichi nr 3 dotyczącego wycofywania zachęt szkodliwych dla różnorodności biologicznej oraz opracowania do 2020 r. zachęt do ochrony różnorodności biologicznej i jej zrównoważonego wykorzystywania we wszystkich stosownych politykach sektorowych jest silnie powiązana ze skutecznym uwzględnianiem problematyki różnorodności biologicznej;
12. **WZYWA DO** przyjęcia długoterminowego podejścia strategicznego do uwzględniania problematyki różnorodności biologicznej w ramach Konwencji o różnorodności biologicznej oraz do pełnego włączenia jej do głównego nurtu polityki w globalnych ramach różnorodności biologicznej po roku 2020; ponadto **WZYWA COP14** do przyjęcia decyzji w sprawie priorytetów w zakresie skutecznego uwzględniania różnorodności biologicznej w sektorach energii i górnictwa, infrastruktury, wytwarzania i przetwarzania oraz ochrony zdrowia, aby uzupełnić decyzję COP13 w sprawie uwzględniania takiej problematyki w sektorach rolnictwa, leśnictwa, rybołówstwa i turystyki;
13. W związku z włączaniem problematyki różnorodności biologicznej **WZYWA** także **DO** odpowiedzialnego i zrównoważonego pozyskiwania surowców połączonego z ochroną ekosystemów i różnorodności biologicznej w krajach pochodzenia oraz **PODKREŚLA** potrzebę odpowiedzialnego i zrównoważonego zarządzania odpowiednimi sektorami w celu wsparcia przechodzenia na gospodarkę o obiegu zamkniętym;

14. **PODKREŚLA** znaczenie innowacyjnych rozwiązań, takich jak rozwiązania oparte na zasobach przyrody lub agroekologii, które mogą odgrywać istotną rolę w uwzględnianiu problematyki różnorodności biologicznej, a jednocześnie także osiągnięciu innych celów środowiskowych;
15. **Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE** inicjatywę rządu Arabskiej Republiki Egiptu zorganizowania w kontekście COP14 segmentu wysokiego szczebla, by omówić włączenie problematyki różnorodności biologicznej do energii i górnictwa, infrastruktury, wytwarzania i przetwarzania oraz ochrony zdrowia, również w kontekście agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 i celów zrównoważonego rozwoju; ponadto **Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE** przygotowywanie deklaracji wysokiego szczebla dotyczącej różnorodności biologicznej w kontekście prognozowanych trendów środowiskowych, społecznych i gospodarczych, a także silniejsze zobowiązania i procesy w celu wdrożenia konwencji i jej protokołów oraz podwojenie wysiłków na rzecz osiągnięcia celów z Aichi dotyczących różnorodności biologicznej;
16. **POPIERA** opracowanie globalnego planu działania na rzecz włączenia kwestii różnorodności biologicznej i jej powiązań ze zdrowiem do odpowiednich polityk, strategii, programów i sprawozdań finansowych stron konwencji, we współpracy z odpowiednimi organizacjami, takimi jak WHO, oraz innymi zainteresowanymi stronami;

Mobilizacja zasobów i mechanizm finansowy

17. **PODKREŚLA**, że uruchomienie zasobów musi stać się nieodłączną częścią globalnych ram różnorodności biologicznej po 2020 r. oraz że powinno ono opierać się na doświadczeniach we wdrażaniu strategii z 2008 r. na rzecz mobilizacji zasobów, która obejmuje mobilizację zasobów (finansowych, ludzkich, technicznych i instytucjonalnych) ze wszystkich źródeł, w tym pochodzących zarówno z zasobów krajowych, jak i z sektora prywatnego, jak również skuteczne i ukierunkowane wykorzystywanie dostępnych zasobów; w tym kontekście **PODKREŚLA** korzyści oferowane przez projekty wspólne dotyczące kwestii ochrony różnorodności biologicznej i innych kwestii środowiskowych, w tym zmiany klimatu, pustyńnienia lub wylesiania;
18. **Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE** pomyślne zakończenie siódmego zasilenia Funduszu Powierniczego w ramach Funduszu na rzecz Globalnego Środowiska oraz fakt, że wytyczne dotyczące programowania w zakresie różnorodności biologicznej siódmego zasilenia Funduszu Powierniczego odzwierciedlają wytyczne z konwencji;

Budowanie zdolności

19. **PODKREŚLA**, że potrzeby w zakresie budowania zdolności muszą stać się nieodłączną częścią globalnych ram różnorodności biologicznej po 2020 r. i być w pełni spójne i skoordynowane z ogólnym procesem dotyczącym takich ram na okres po 2020 r.; **Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE** opracowanie długoterminowych ram strategicznych budowania zdolności po roku 2020 i **PODKREŚLA**, że priorytety i mechanizmy realizacji powinny być opracowywane w oparciu o solidną bazę wiedzy;

Synergie

20. **PODKREŚLA** nieustające znaczenie współpracy między wielostronnymi umowami środowiskowymi związanymi z różnorodnością biologiczną, konwencjami z Rio, Programem Narodów Zjednoczonych ds. Ochrony Środowiska oraz innymi organami i procesami ONZ oraz, w związku z tym, **WZYWA** do pilnego wdrożenia planu działania na rzecz wzmocnienia synergii, spójności i skutecznej współpracy między wielostronnymi umowami środowiskowymi związanymi z różnorodnością biologiczną, aby zwiększyć wkład tych instrumentów w globalne ramy różnorodności biologicznej po 2020 r. oraz realizację agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030;

Zmiana klimatu

21. **PODKREŚLA** silne powiązania między politykami i procesami dla osiągnięcia celów konwencji, UNFCCC i porozumienia paryskiego, UNCCD, jak również ram z Sendai dotyczących ograniczania ryzyka klęsk żywiołowych; **PODKREŚLA**, że odbudowa ekosystemu, jego ochrona i oparte na ekosystemie podejścia do łagodzenia zmiany klimatu i przystosowania się do niej mogą przyczynić się znacząco, w sposób racjonalny pod względem kosztów, do wysiłków państw, by utrzymać wzrost średniej temperatury na świecie znacznie poniżej 2°C powyżej poziomów sprzed epoki przemysłowej i do kontynuacji wysiłków w celu ograniczenia wzrostu temperatury do 1,5°C powyżej poziomów sprzed epoki przemysłowej, przy jednoczesnym wspieraniu celów dotyczących różnorodności biologicznej; **WZYWA** do zacieśnienia współpracy i zwiększenia synergii między odpowiednimi instrumentami i procesami, w tym poprzez wykorzystanie odpowiednich sprawozdań opracowanych przez IPCC i IBPES; **ODNOTOWUJE** znaczenie zapewnienia integralności wszystkich ekosystemów i ochrony różnorodności biologicznej przy podejmowaniu działań służących przeciwdziałaniu zmianie klimatu;

22. **PODKREŚLA** potrzebę dążenia do synergii i współpracy w zakresie działań związanych z różnorodnością biologiczną, degradacją gleby i pustynnieniem oraz powiązanych procesów w zakresie zmiany klimatu; oraz **POPIERA** przyjęcie dobrowolnych wytycznych dotyczących opracowywania i wdrażania opartych na ekosystemie podejść do przystosowywania się do zmiany klimatu i podejść do ograniczania ryzyka występowania katastrof;

Obszary chronione i inne skuteczne środki służące ochronie związane z obszarami

23. **Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE** postępy dokonane w dziedzinie ustanawiania obszarów chronionych, zarządzania nimi i poprawy tego zarządzania jako jednej z kluczowych strategii w zakresie ochrony różnorodności biologicznej; ponadto **Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE** definicję i kryteria środków służących ochronie związanych z obszarami i **UZNAJE** je za podejście uzupełniające, które może poprawić jakość sieci połączeń i spójność sieci obszarów chronionych oraz przyczyniać się do uwzględniania problematyki różnorodności biologicznej w odpowiednich sektorach i do osiągnięcia celów z Aichi nr 5, 7, 11 i 15; **PODKREŚLA**, że wszelkie środki służące ochronie związane z obszarami powinny przyczyniać się do realizacji celów związanych z obszarami chronionymi i nie powinny mieć negatywnego wpływu na takie cele; **PODKREŚLA** znaczenie zintegrowania obszarów chronionych i środków służących ochronie związanych z obszarami z procesami planowania przestrzennego; **UZNAJE** znaczenie doświadczeń i działań prowadzonych w ramach odpowiednich międzynarodowych i regionalnych forów, takich jak program UNESCO „Człowiek i biosfera” i światowa sieć UNESCO rezerwatów biosfery;

Różnorodność biologiczna mórz i obszarów przybrzeżnych

24. **PRZYPOMINA**, że rezolucja nr 72/73 Zgromadzenia Ogólnego Organizacji Narodów Zjednoczonych potwierdza, że Konwencja Narodów Zjednoczonych o prawie morza określa ramy prawne, w których prowadzone muszą być wszystkie działania w oceanach i morzach;

25. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE postępy w ustanawianiu chronionych obszarów morskich i stref przybrzeżnych w oparciu o odpowiednie informacje naukowe i techniczne, w tym informacje dostępne w ramach procesu EBSA; POPIERA włączenie sprawozdań podsumowujących dwa warsztaty na temat EBSA w regionie Morza Czarnego i Morza Kaspijskiego oraz Morza Bałtyckiego do repozytorium EBSA, a także Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE opracowanie możliwości modyfikowania opisu EBSA i opisywania nowych obszarów; proces opisu wielostronnego EBSA oraz naukowy i techniczny charakter zakresu EBSA powinny zostać w pełni uwzględnione w dalszych pracach nad EBSA w ramach konwencji;
26. POTWIERDZA zasadę, że opis nowych i modyfikacja istniejących EBSA musi w pełni szanować suwerenność, suwerenne prawa i jurysdykcję państw nadbrzeżnych;
27. WZYWA strony do kontynuowania wysiłków w odniesieniu do ochrony różnorodności biologicznej na obszarach wód zimnych, w odniesieniu do zapobiegania oddziaływaniu odpadów morskich, w tym mikrodrobin plastiku i łagodzenia tego oddziaływania, oraz do zajęcia się potencjalnymi skutkami, jakie ma dla różnorodności biologicznej morza głębinowe wydobycie surowców z dna morskiego; ponadto ZACHEŃCA do dalszych działań w celu uniknięcia, zminimalizowania oraz złagodzenia wpływu antropogenicznego hałasu podmorskiego na różnorodność biologiczną obszarów morskich i przybrzeżnych oraz wdrażania planowania przestrzennego w przypadku obszarów morskich, wychodząc od kompilacji i syntezy informacji przygotowanych przez Sekretarza Wykonawczego;
28. WZYWA strony i inne rządy, aby wykorzystywały zebrane informacje na temat uwzględniania problematyki różnorodności biologicznej w sektorze rybołówstwa, poprzez zastosowanie ekosystemowego podejścia do rybołówstwa i Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE wkład i uczestnictwo konwencji w oenetzowskiej otwartej grupie ad hoc ekspertów ds. odpadów morskich i mikrodrobin plastiku;

Biologia syntetyczna

29. **PODKREŚLA** konieczność nadania priorytetu procesowi identyfikacji nowych osiągnięć w biologii syntetycznej, włącznie z tymi, które mogą wynikać z modyfikowania genomu, w celu wspierania procesu analizy sytuacji i **PRZYPOMINA** o potrzebie skoordynowanego, ukierunkowanego i niepowielającego podejścia w kwestiach dotyczących biologii syntetycznej na mocy konwencji i jej protokołów;
30. **POTWIERDZA**, że zajmując się organizmami, komponentami i produktami biologii syntetycznej, w szczególności organizmami zawierającymi zmodyfikowane napędy genowe, należy stosować ostrożne podejście, jak określono w preambule konwencji; w tym kontekście **UZNAJE**, że takie organizmy mogą potencjalnie niekorzystnie wpływać na różnorodność biologiczną;

Cyfrowe sekwencyjne informacje

31. **PODKREŚLA** chęć kontynuowania z innymi stronami dyskusji na temat cyfrowych sekwencyjnych informacji; **UZNAJĄC**, że cyfrowe sekwencyjne informacje nie zostały określone, ale służą jako nazwa robocza, **WZYWA** wszystkie strony konwencji do pogłębienia wiedzy na temat tej kwestii i spraw z nią powiązanych (takich jak istniejące praktyki w zakresie baz danych lub systemów identyfikowalności i aspektów związanych ze zdrowiem), jak również do poszerzenia wiedzy o ewentualnych konsekwencjach wykorzystywania cyfrowych sekwencyjnych informacji w przypadku wszystkich trzech celów konwencji;

Inwazyjne gatunki obce

32. **ZANIEPOKOJONA** niewielkimi postępami w dążeniu do realizacji celu z Aichi nr 9, **KŁADZIE NACISK** na stałą potrzebę priorytetowego traktowania działań dotyczących inwazyjnych gatunków obcych; **Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE** uzupełniające dobrowolne wytyczne dotyczące unikania niezamierzonego wprowadzania inwazyjnych gatunków obcych związanego z handlem żywymi organizmami;

33. Ponadto Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE propozycję ustanowienia forum internetowego oraz, z zastrzeżeniem dostępności zasobów finansowych, grupy ad hoc ekspertów technicznych, by zajęli się obszarami, które nie są częścią „Tematycznej oceny inwazyjnych gatunków obcych i ich kontroli” przygotowywanej przez Międzyrządową Platformę Naukowo-Polityczną w sprawie Różnorodności Biologicznej i Funkcjonowania Ekosystemów (IPBES), w szczególności analizy kosztów i korzyści oraz analizy efektywności pod względem kosztów i handlu elektronicznego;

Owady zapylające

34. JEST GŁĘBOKO ZANIEPOKOJONA spadkiem liczby dzikich owadów zapylających, które mają podstawowe znaczenie dla ochrony różnorodności biologicznej, funkcjonowania naturalnych ekosystemów lądowych, a także świadczenia kluczowych usług ekosystemowych, takich jak produkcja żywności;
35. Z tego względu WZYWA DO stosowania skutecznych środków w celu rozwiązania problemu spadku liczebności owadów zapylających, i w tym kontekście Z ZADOWOLENIEM ODNOTOWUJE niedawno przyjęty komunikat Komisji na temat unijnej inicjatywy dotyczącej owadów zapylających oraz jego cele, które wymagają zintegrowanego podejścia i bardziej efektywnego wykorzystania istniejących narzędzi i strategii politycznych; z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE również jego trzy priorytety w zakresie rozwiązywania problemu spadku liczebności owadów zapylających w UE oraz wkład w światowe wysiłki na rzecz ochrony, takie jak plan działania na lata 2018–2030 w ramach związanej z konwencją międzynarodowej inicjatywy na rzecz ochrony i zrównoważonego wykorzystania owadów zapylających;
36. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE koalicję działających na rzecz owadów zapylających ustanowioną podczas COP13 i ZACHEŃCA inne strony konwencji do przystąpienia do koalicji i podejmowania działań na rzecz ochrony owadów zapylających;
37. WZYWA DO szybkiej realizacji odpowiednich działań przez UE i jej państwa członkowskie oraz do uwzględnienia potrzeb owadów zapylających, jak również do opracowania środków służących rozwiązaniu problemu powodów spadku liczebności owadów zapylających, w tym między innymi takich jak utrata siedlisk i stosowanie pestycydów szkodliwych dla owadów zapylających, w odpowiednich ramach polityki UE na okres po 2020 r.; PODKREŚLA znaczenie wypełniania luk w wiedzy oraz tworzenia i skutecznego rozpowszechniania wiedzy na temat owadów zapylających; PODKREŚLA również znaczenie długoterminowych działań monitorujących owady zapylające dla oceny ich stanu i trendów;

Rozdział II – Protokół kartageński o bezpieczeństwie biologicznym

38. **PODKREŚLA** znaczenie skutecznego wdrożenia protokołu przez wszystkie strony, a także potrzebę dalszej realizacji jego planu strategicznego na lata 2011–2020, aby kontynuować i zintensyfikować prace na rzecz wzmocnienia synergii, spójności i skutecznej współpracy w spójny sposób na wszystkich szczeblach, oraz **ZACHEĆCA** strony i zwraca się do innych rządów, aby uwzględniły bezpieczeństwo biologiczne w swoich NBSAP lub odpowiednich sektorowych i międzysektorowych politykach, planach i programach;
39. **Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE** wysiłki podejmowane w ramach konwencji zmierzające do opracowania kompleksowych ram ochrony różnorodności biologicznej na okres po roku 2020 i **PODKREŚLA** potrzebę uwzględnienia w tym procesie protokołu kartageńskiego;
40. **PODKREŚLA** znaczenie rozwijania konkretnych działań następczych odnoszących się do strategicznego planu dotyczącego protokołu kartageńskiego o bezpieczeństwie biologicznym na lata 2011–2020, który wynika z globalnych ram różnorodności biologicznej po 2020 r. i stanowi ich uzupełnienie¹, by zapewnić skuteczną realizację protokołu na okres po 2020 r.;
41. **Z ZANIEPOKOJENIEM ODNOTOWUJE** niższy wskaźnik przedkładania trzecich sprawozdań krajowych i **NALEGA**, aby strony protokołu kartageńskiego, które jeszcze nie przedłożyły swojego sprawozdania krajowego, uczyniły to jak najszybciej;
42. **Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE** połączenie 4. oceny i przeglądu protokołu kartageńskiego z końcową oceną planu strategicznego na lata 2011–2020 oraz proponowanego procesu; a także **PODKREŚLA** znaczenie zaangażowania w ten proces komisji ds. zgodności i grupy łącznikowej ds. budowania zdolności;

¹ Działania następcze powinny ułatwiać wdrażanie ram bioróżnorodności po roku 2020 oraz przewidywać konkretne działania i priorytety realizacji protokołu kartageńskiego.

43. ODNOTOWUJE istotną rolę Systemu Wymiany Informacji o Bezpieczeństwie Biologicznym (BCH) we wprowadzaniu w życie protokołu oraz PONOWNIE PODKREŚLA znaczenie tego, aby wszystkie strony rejestrowały wszystkie informacje niezbędne, aby ułatwić dostęp do informacji na temat bezpieczeństwa biologicznego i zwiększyć wymianę doświadczeń oraz PODKREŚLA znaczenie prac nieformalnego komitetu doradczego BCH zapewniającego ciągle udoskonalanie systemu BCH;
44. PONOWNIE PODKREŚLA kluczowe znaczenie oceny ryzyka środowiskowego dla decyzji dotyczących żywych zmodyfikowanych organizmów i Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE prowadzone między sesjami działania otwartego forum internetowego poświęconego ocenie ryzyka i zarządzaniu ryzykiem oraz dyskusje prowadzone w ramach Organu Pomocniczego ds. Doradztwa Naukowego, Technicznego i Technologicznego;
45. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE działania dotyczące kwestii społeczno-gospodarczych podejmowane w okresie między sesjami przez grupę ad hoc ekspertów technicznych ds. kwestii społeczno-gospodarczych;
46. PONOWNIE PODKREŚLA potrzebę działań w zakresie budowania zdolności na rzecz realizacji protokołu kartageńskiego;
47. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE wejście w życie protokołu uzupełniającego z Nagoi–Kuala Lumpur dotyczącego odpowiedzialności i odszkodowania oraz PODKREŚLA znaczenie jego skutecznego wdrożenia;
48. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE ratyfikowanie protokołu uzupełniającego i WZYWA wszystkie strony protokołu kartageńskiego, które jeszcze go nie ratyfikowały lub do niego nie przystąpiły, do uczynienia tego jak najszybciej;
49. WZYWA COP/MOP9, aby podjęły kroki i decyzje niezbędne do dalszego wzmocnienia ram protokołu kartageńskiego i ich wprowadzenia w życie przez:
 - a) wezwanie stron, które jeszcze nie przedłożyły swojego trzeciego sprawozdania krajowego lub pełnego sprawozdania, aby to uczyniły jak najszybciej,

- b) podjęcie decyzji o ustanowieniu ustrukturyzowanego procesu identyfikacji i priorytetyzacji szczegółowych kwestii dotyczących oceny ryzyka związanego z żywymi zmodyfikowanymi organizmami, kwestii, które COP/MOP mają rozważyć z myślą o opracowaniu dalszych wytycznych dotyczących oceny ryzyka w określonych sprawach; rozszerzenie otwartego forum internetowego i ustanowienie grupy ad hoc ekspertów technicznych ds. kwestii społeczno-gospodarczych, która miałaby ocenić ryzyko, korzystając z jasnych ram odniesienia;
- c) uwzględnienie wyników prac tej grupy w zakresie kwestii społeczno-gospodarczych i rozważenie odpowiednich dalszych kroków na rzecz realizacji celu operacyjnego nr 1.7 strategicznego planu dotyczącego protokołu kartageńskiego o bezpieczeństwie biologicznym (2011–2020) odnoszącego się do kwestii społeczno-gospodarczych, poprzez rozszerzenie mandatu tej grupy w celu uzupełnienia wytycznych opracowanych do tej pory;
- d) rozważenie odpowiednich działań następczych w związku ze skompilowanymi informacjami w dziedzinie niezamierzonego transgranicznego przemieszczania żywych zmodyfikowanych organizmów oraz środków nadzwyczajnych, a także wykrywania i identyfikacji tych organizmów, jak również w dziedzinie ich tranzytu i ograniczonego stosowania;
- e) podjęcie decyzji w sprawie procesu dotyczącego działań następczych odnoszących się do strategicznego planu dotyczącego protokołu kartageńskiego o bezpieczeństwie biologicznym na lata 2011–2020, który wynika z globalnych ram różnorodności biologicznej po 2020 r. i stanowi ich uzupełnienie²;
- f) podjęcie decyzji propagujących skuteczną realizację protokołu uzupełniającego z Nagoi–Kuala Lumpur dotyczącego odpowiedzialności i odszkodowania;

Rzódział III – Protkól z Nagoi o dostępie i podziale korzyści

50. WZYWA strony Konwencji o różnorodności biologicznej, które jeszcze nie ratyfikowały protokołu z Nagoi lub do niego nie przystąpiły, aby to uczyniły, i WZYWA państwa członkowskie UE, które jeszcze tego nie uczyniły, do jak najszybszego nasilenia takich starań;

² Działania następcze powinny ułatwiać wdrażanie ram bioróżnorodności po roku 2020 oraz przewidywać konkretne działania i priorytety realizacji protokołu kartageńskiego.

51. WZYWA wszystkie strony protokołu do wzmocnienia ich starań, aby protokół z Nagoi stał się w pełni operacyjny, przez ustanowienie odpowiednich krajowych struktur instytucjonalnych oraz przyjęcie i wdrożenie środków ustawodawczych, administracyjnych lub politycznych, w tym środków zapewniających zgodność, i – w stosownych przypadkach – przejrzystych wymogów w zakresie dostępu, przypominając, że do ustanowienia ram prawnych i regulacyjnych oraz procedur administracyjnych, które umożliwią dostęp do zasobów genetycznych i podział korzyści zgodnie z postanowieniami protokołu z Nagoi, dostępne jest finansowanie z Funduszu na rzecz Globalnego Środowiska;
52. ZAZNACZA, że pełne wykorzystanie systemu wymiany informacji o dostępie i podziale korzyści ma podstawowe znaczenie dla skutecznego wdrożenia protokołu z Nagoi, i dlatego NALEGA, aby wszystkie strony opublikowały i zaktualizowały informacje wymagane tym protokołem w sprawie systemu wymiany, a także ZACHEĆCA strony i podmioty niebędące stronami do udostępnienia w tym systemie wszystkich informacji dotyczących systemu, potrzebnych do skutecznej realizacji protokołu z Nagoi, w tym najlepszych praktyk i doświadczeń;
53. ZAZNACZA potrzebę stworzenia warunków promowania i wspierania badań, które przyczyniają się do realizacji celów konwencji, i ZALECA, aby strony protokołu rozważyły użycie uproszczonych środków dostępu do zasobów genetycznych do celów niekomercyjnych i uwzględniły znaczenie zasobów genetycznych dla wyżywienia i rolnictwa oraz ich wyjątkową rolę w zapewnianiu bezpieczeństwa żywnościowego, a także zwracały należytą uwagę na przypadki nadzwyczajne zagrażające lub szkodzące zdrowiu ludzi, zwierząt lub roślin przy opracowywaniu i wdrażaniu przepisów lub wymogów regulacyjnych dotyczących dostępu i podziału korzyści;
54. JEST GOTOWA i chce dalej uczestniczyć w istotnych międzynarodowych pracach nad środkami, które mają podstawowe znaczenie dla wdrożenia protokołu, takimi jak dalsze udoskonalenie systemu wymiany informacji o dostępie i podziale korzyści, budowanie zdolności i zwiększanie świadomości;

55. Z ZADOWOLENIEM PRZYJMUJE zalecenia pomocniczego organu do spraw wdrażania, w szczególności w zakresie oceny i przeglądu skuteczności protokołu z Nagoi oraz w zakresie wyspecjalizowanych instrumentów międzynarodowych regulujących dostęp i podział korzyści oraz POTWIERDZA gotowość do dalszego dyskutowania kwestii odnoszących się do art. 10 protokołu z Nagoi, biorąc pod uwagę fakt, że potrzebne są bardziej praktyczne doświadczenia z wdrażania protokołu.

=====